

ת"פ 60710/06/13 - מדינת ישראל נגד ניקולאי יזיכין (אחר/נוסף)

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 60710-06-13
21 אוקטובר 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ניקולאי יזיכין (אחר/נוסף) ת.ז. 303892160

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד -ענבל אביב.

הנאשם בעצמו ובאת כוחו עו"ד -מאיה רייטן- סטול.

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מתירה תיקון כתב אישום.

המזכירות תסרוק כתב אישום מתוקן.

ניתנה והודעה היום כ"ז תשרי תשע"ה, 21/10/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון, שהוצג בבית משפט ביום 22.10.13, על פיו כתב האישום תוקן ונדחה לקבלת תסקיר ללא הסכמה עונשית. הוא הורשע בכך שביום 24.6.13, סמוך לשעה 20:00, החזיק ברכב סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 16.25 גרם נטו שלא לצריכתו העצמית ובחיפוש בביתו נמצא מחזיק שלא לצריכה עצמית, בכוס פלסטיק מעל כיור במטבח, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1.6489 גרם נטו. במהלך החיפוש גם נמצא מחזיק בחדר השינה סכום כסף בסך 29,000 ₪ ובכיס מכנסיו החזיק סכום של 2,970 ₪. הוסכם כי מתוך סכום הכסף שנתפס בביתו, סכום של 6,000 ₪ יחולט לטובת אוצר המדינה והיתרה תושב לו, כמו-כן הוסכם כי התנאים המגבילים יוקלו באופן שיוכל לצאת לעבוד.

נתקבלו מספר תסקירים בעניינו כמפורט:

בתסקיר שהוגש ב- 12.2.14 צוין, כי הוא בן 38, יליד אוקראינה, שעלה ארצה בשנת 1989, רווק ואב לשני ילדים בני 11 ו-13. הוא סובל מבעיות בריאות ברגלו בעקבות תאונת עבודה לפני שנתיים. הנאשם השלים 9 שנות לימוד בלבד ובגיל 9 עזב את בית אמו והחל להשתמש בסם באופן מזדמן, להערכת שרות המבחן כאמצעי לתחושת קבלה וביסוס מעמדו החברתי. מניעים אלו עומדים ברקע השימוש המתמשך בסם.

הוא לא גויס לצבא על רקע אי התאמה ובגיל 20 נישא בנישואים אזרחיים והשתלב בעבודה במכון ליווי. לכשנעצר בשנת 2002 הופנה לשרות המבחן שהתרשמו כי פעל מתוך תחושה של מלכוד וחוסר אונים ונידון ל-5 שנות מאסר והשתחרר ברישיון בשנת 2005.

בשנת 2011 שוב הופנה לשרות המבחן ותיאר מצוקה כלכלית ברקע ביצוע העבירות וקושי לשלם מזונות ילדיו ונדון למאסר בעבודות שרות. הם התרשמו שעבר העבירות על רקע חשיבה קונקרטיית ואינטרסנטית להשגת רווח מידי מבלי ששקל באופן עמוק ההשלכות, דפוס חשיבה המתעצם במצב של חוסר אונים ומצוקה. הוא נדון ב- 2012 שוב למאסר בעבודות שרות, שבאותו מועד טרם סיימן.

מעצרו בתיק זה לווה בתחושת תסכול בשל ניסיונו לשקם חייו ולשמש דמות אב חיובית לילדיו והוא הופנה לוועדת קבלה לתחנה לנפגעי סמים כדי לבחון התאמתו. הוא שלל בפני הוועדה נזקקות טיפוליות ותאר צורך לקבל אישור לקבלת גראס רפואי להקלה בכאבים ברגלו. ביטא חוסר מוטיבציה לקבל סיוע נפשי ולכן נמצא לא מתאים לטיפול.

באשר לעבירות נשוא תיק זה, שרות המבחן התרשם כי לוקח אחריות אך שולל תלות בסם וטוען שמאז המעצר הפסיק להשתמש בסמים ובמקום זאת מקבל טיפול תרופתי ושולל לכן צורך בקבלת טיפול בתחום הסמים. שרות המבחן התרשמו כי הוא בעל מערכת ערכים לקויה, בלתי מגובשת ובשלה, גבולות פנימיים מטושטשים וקושי בהפנמת גבולות חיצוניים ונורמות החוק, המשתייך לסביבה חברתית המתאפיינת בהתנהגות שולית חסרת יציבות, אך לצד זאת, מתפקד כאב מסור ואחראי ובעל תמיכה משפחתית המהווים גורם מחזק.

בשל אי הכרתו בנזקקות טיפוליות הם לא באו בהמלצה טיפולית, ובאשר לעונש, סברו שמאסר ואפילו בעבודות שרות יהיה בעל השפעה שלילית ויגרום לרגרסיה המהווה גורם לסיכון למעורבות חוזרת בפלילים. הם סברו כי יש מקום להמליץ על של"צ אולם הואיל ועדיין נשא מאסר בעבודות שרות סברו שלא יעמוד בכך ולכן המליצו על עונש מרתיע בלבד. הדיון נדחה ובתסקיר הנוסף צוין כי למרות שהוא עדיין סבור שאין נזקקות טיפוליות הם התרשמו שיש נכונות

עמוד 2

לבחון דפוסי חשיבתו והתנהגותו המכשילים לצורכי זיהוי מצבי סיכון ומצוקה וכן לרכוש כלים רגשיים וקוגניטיביים שיסייעו בהתמודדות בונה במצבי לחץ ומשבר, לצורך הפחתת סיכון, לכן סברו כי ניתן לנצל ההליך המשפטי לצורך שילובו בהליך טיפולי קצר טווח שבמסגרתו ישתלב בשיחות פרטניות תוך איסוף דגימות שתן, אך חזרו על המלצתם הקודמת ובקשו להוסיף לכך צו מבחן.

בתסקיר האחרון שהוגש בתאריך 21.9.14 צוין כי הוא מגיע לשיחות הפרטניות ומביע יכולת רגשית וקוגניטיבית וכן בחינת דפוסי המכשילים ורכישת דרכי התמודדות מקדמות במצבי לחץ תוך שבוחן המחיר שהוא משלם בגין מעורבותו בפלילים ושימוש בסם. כמו-כן השלים המאסר בעבודות שרות ולכן הביע נכונות לבצע של"צ.

שתי בדיקות שתן שמסר נמצאו נקיות ולכן בנוסף להמלצות הקודמות בקשו להוסיף צו של"צ בהיקף של 140 שעות.

נתקבלה חוות דעת ממונה שהוא נמצא כשיר לשאת את המאסר בעבודות שרות במתנ"ס י"א באשדוד. בחוות הדעת צוין כי לא היו בעיות התנהגות חמורות בעת שביצע בעבר עבודות שירות.

התביעה עותרת למאסר שלא יפחת מ- 6 חודשים בעבודות שרות בעוד הסניגורית מבקשת לאמץ את המלצת שרות המבחן ולהימנע לחלוטין ממאסר. לטענתה, היה עצור אך שוחרר בבית משפט מחוזי בערר ושהה בתנאי מעצר בית מלא 5 חודשים ורק במאי 2014 בוטלו התנאים. היא שבה והדגישה שנפצע בתאונת עבודה לאחר שנפל מגובה רב וסובל כל העת מכאבים.

בשנים האחרונות פחתה מעורבותו בפלילים כדי לשמש אב לילדיו חזר בו מהתנגדותו לכך ומוכן להשתלב בהליך טיפולי וכבר נדון בעבר לשני גזרי דין בהם נדון ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שרות וכי במהלך תקופה זו התקשה לפרנס את משפחתו. לטענת הסניגורית מדובר לא בכמות גדולה של סם והסם לא היה מחולק למנות. בחלקו החזיק לצריכה עצמית.

לחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות החל משנת 1999 עת נדון בגין עבירת החזקת סם לצריכה עצמית; המשך בעבירות חמורות של החזקת נשק ופציעה עם הנשק וכן חיים על רווחי זונה וקבלת רכוש שהושג בעוון בגין נדון לשש שנות מאסר שבערעור הוקל כאמור לחמש שנות מאסר; המשך בעבירות רכוש כולל התפרצויות וגניבות, עבירות אלימות, החזקת סכין ועוד, בגין בתי המשפט הקלו עימו מאד והסתפקו בתקופות מאסר קצרות אותן נשא בעבודות שרות. העבירות האחרונות מיום 28.2.09.

הסניגורית הוסיפה טיעונים בכתב ובהן ציינה כי לאחר חילוט 6,000 ₪ בהסכמה יתקשה לעמוד בתשלום קנס נוסף, כמו-כן התייחסה למצב הכלכלי הקשה וכן שפתוחים נגדו תיקי הוצל"פ רבים וכי הכסף שנמצא בביתו כסף שקיבל מהוריו וכסף שהצליח לחסוך וכן גם המאשימה הסכימה כי הכסף יושב לו ברובו.

באשר לעתירה לפסול אותו מלנהוג כי הוא נזקק לרישיון הנהיגה לצרכי פרנסה וכי אין לחובתו הרשעות תעבורה למעט חנייה. באשר למתחם העונשי הראוי בשל החזקת סם שאינו לצריכה עצמית מפנה לגזרי דין של מותב זה וכן של כב' השופטת שלו.

בת.פ 21126-09-11 מיום 16.10.13 בעניינו של גטו סת, אליו מפנה הסנגורית, ציינתי כי הערך החברתי המוגן

בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית וסחר בו החובה להגן על בריאותו ועל שלומו ולמנוע נזקים לחברה הנגרמים מתופעת ההתמכרות לחומרים משני תודעה המביאים למעשי עבירה נוספים לצורך השבעת הרעב הבלתי נדלה לסן וכן הסכנה הנשקפת מכל מי שמהווה חוליה בשרשרת הפצת הסם.

למרות זאת, באותו עניין חרגתי מהמתחם לצרכי שיקום שכן היה מדובר בבחור צעיר, שעלה לבדו מארה"ב, בעל השכלה אקדמית ויכולות אך סבל מקשיים רגשיים אשר נקלט בקהילה טיפולית והשלים הליך טיפולי ממושך ולאחר מכן המשיך במקום עבודתו ולקח על עצמו אחריות באופן מרשים תוך הפנמת הכלים שרכש בטיפול והתכנים.

בנסיבות אלה הסתפקתי ב - 5 חודשי מאסר בעבודות שרות יחד עם עונשים מרתיעים ופסילה לשנה וכמו-כן הושם בפיקוח שרות המבחן למשך שנה.

אף התביעה סברה שמדובר במקרה חריג למרות שהיה מדובר בעבירות חמורות יותר: לא רק החזקת כמות גדולה מאוד של סם מסוכן אלא גם סחר בו.

גם בת.פ 57216-11-12 בעניינו של חיים אלפסי אליו הפנתה הסנגורית ציינתי כי יש מקום להפחית מהמתחם העונשי הראוי כשבאותו עניין היה מדובר בעבירה של סיוע בסחר. התביעה טענה למתחם עונשי הנע בין 8 ל- 18 חודשים, דהיינו בגין סיוע מדובר במתחם שבין 4 ל- 9 חודשים הסתפקתי במאסר של 2.5 חודשים שהוחפפה לתקופת המעצר יחד עם צו מבחן וענישה מרתיעה.

ב- ת.פ 31774-08-12 **מדינת ישראל נ' יוסף עמר** הורשע הנאשם בעבירות של תווך והחזקת סם שלא לצריכה עצמית, 136 גרם חשיש. עברו של הנאשם היה נקי ובמסגרת ההסדר נדחה לקבלת תסקיר לבחון לבקשת הסניגור שאלת ההרשעה והתביעה הודיעה כי אם שרות המבחן יבוא בהמלצה טיפולית יסתפקו בעבודות שירות. כב' השופטת שלו הסתפקה בעונש מרתיע, קנס גבוה, של"צ בהיקף של 300 שעות ופסילה למשך 3 חודשים, ללא מאסר כלל.

באשר למדיניות העונשית שנקבעה על ידי ביהמ"ש העליון, כפי שזו באה לידי ביטוי בע"פ 966/94, אלי אמזלג נ' מד"י, (ת"ק על' 95 (4) עמ' 176, 184), צויין כי:

"ככלל, ראוי ליתן לאדם צעיר, המבקש לשנות את אורח חייו, את ההזדמנות לזנוח את העיסוק בסמים ולשקם את חייו.

ברם, כנגד השיקול האישי, עומד במקרה דנן שיקול ההרתעתיות כשלצידו הגורם החינוכי. נגע הסמים אוכל באוכלוסיה שלנו בכל פה; והחברה הכריזה מלחמת חורמה, ומצפה שהעונשים שייגזרו ע"י בתי המשפט בשל עבירות סמים, ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע.

עונש הולם למחזיקי סמים, שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לפגוע בהכרת הכל את החומרה היתרה שאנו מייחסים להפצת הסמים ולהרתיע עבריינים בכח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו, ניתן להשיג רק ע"י הטלת עונשים חמורים; ולעניות דעתי - השיקולים האישיים של שיקום העבריין חייבים לסגת מפני השיקולים של טובת הכלל".

בברע"פ 6794/05 **שמעון טובול נ' מד"י**, נדון הנאשם בביהמ"ש השלום בעבירה של סחר בסם מסוכן, החזקת סם

שלא לצריכה עצמית והכשלת שוטר. ביהמ"ש הטיל עליו 24 חודשי מאסר בפועל, כולל הפעלה של תנאי, למרות המלצת שרות המבחן להימנע ממאסר בשל הליך הגמילה שעבר. ביהמ"ש ציין כי במאזן בין האינטרס הציבורי מחד ואינטרס המבקש בהמשך שיקומו, אינטרס הציבור גובר. כב' השופט ג'ובראן דחה הבקשה. וכדבריו:

"אמונתו של המבקש בכך שביהמ"ש ימנע מלגזור עליו תקופת מאסר בפועל, באם יצעד בנתיב השיקומי שהותווה לו, אינה יכולה לעמוד לו אל מול אינטרס הציבור שבנשיאתו באחריות למעשיו.

יש לקוות, כי המבקש לא יזנח הדרך המבורכת אליה פנה, וימשיך לצעוד בה גם למרות האמור".

בברע"פ 5214/08, **טל בן אהרון נ' מדינת ישראל**, המבקש נדון בגין עבירת סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית, קנבוס במשקל העולה על 52 ק"ג בתוך 5 שקים, וכן עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. שרות המבחן המליצו לבטל את ההרשעה ולהסתפק בשל"צ. ביהמ"ש דחה ההמלצה וגזר דינו ל-12 חודשי מאסר, תוך העדפת האינטרס הציבורי על פני השיקום. ביהמ"ש המחוזי נעתר חלקית לערעור וצמצם התקופה ל-8 חודשים. כבוד השופט ג'ובראן דחה הבקשה אזכר את ברע"פ 11609/04, מותנה נגד מדינת ישראל, שם נקבע כי:

"דבר אחרון נזכיר ונזכור כי המבקש הורשע בסיוע להספקת סם וסיוע להחזקת סם. גם אם היה לא יותר מאשר זנב לאריות, הרי שבסיוע אותו הגיש לסוחרי הסמים שימש המבקש- ביודעין- חוליה חיונית בשרשרת ההפצה של הסם. מספקי הסמים, מפיצייהם וכל המסייעים להם אנשים מסוכנים הם לסביבה ולקהילה, וכבר בע"פ 284/79 מדינת ישראל נגד רוימי ואח' (פ"ד ל"ד (3) 527,529) ציין ביהמ"ש כי "אלמלא המפיצים את הסם לקהל הצרכנים- לא היו סיטונאי הסם יכולים לעסוק במלאכתם הבזויה". כך הוחמרה הענישה לא רק של מפיצי הסם, אלא גם של הסייענים והבלדרים המאפשרים את ביצוע העברות."

המתחם העונשי שנקבע על ידי הינו מאסר בין 10 ל- 18 חודשים בעבירה של סחר בסם מסוכן או החזקה בו למטרת סחר, כל מקרה על פי נסיבותיו בגין עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, המתחם ינוע בין אי הרשעה לבין מאסר בעבודות שירות, כל מקרה על פי נסיבותיו.

כידוע על פי תיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז 1977- רשאי בית משפט לחרוג מהעונש ההולם בשל שיקולי שיקום ואם מדובר בעבירות בעלות חומרה יתרה, ניתן לעשות כן אך ורק בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן שתפורטנה בגזר הדין בפסקי הדין הנ"ל, מצאתי שקיימות נסיבות שכאלה שהצדיקו לחרוג באופן ניכר מהמתחם העונשי הראוי.

בע"פ 8092/04, **ישראל חביב נ' מדינת ישראל**, היה מדובר ב-4 עבירות של סחר בסמים מול סוכן משטרתי וכן בהחזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי מסוג קנבוס במשקלים גדולים מאד וכן צירף והודה באישום של החזקת סכין וכן בעברות זיוף, שימוש במסמך מזויף והתחזות לאחר.

ביהמ"ש המחוזי גזר דינו ל-40 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 8 חודשי מאסר על תנאי וכן קנס בסך 30,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. כמו כן הפנו את שב"ס להמלצת שרות המבחן לפיה ראוי לאפשר לנאשם להשלים הליך הגמילה מסמים.

ביהמ"ש העליון קיבל הערעור וביטל עונש המאסר בפועל שהוטל עליו, ודן אותו לצו מבחן טהור למשך 18 חודשים, של"צ בהיקף של 600 שעות, מאסר מותנה של 8 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות מסוג פשע, וקנס כספי בשיעור של 10,000 ₪.

ביהמ"ש העליון קבע כי :

"מאמצי השיקום שהושקעו במערער, ותוצאותיה של השקעה זו הינם מרשימים במיוחד... הוא נמשך מאז 2003, ולקחו בו חלק גורמים טיפוליים שהשקיעו את מיטב כוחם ומיומנותם המקצועית ביעד השיקומי המורכב הזה. נראה כי מטרת השיקום הגשימה עצמה... על שום נדירותו וייחודו, בולט הצורך לתת לו משקל נכבד במסגרת שיקולי הענישה, וזאת מכמה בחינות: ראשית, מבחינת האינטרס הציבורי בהגנה על שלום הציבור ובטחונו, שיקומו של עבריין מועד תורם לקיומה של ציפייה כי לא יחזור לעולם הפשע. ציפייה זו מקדמת את טובת הציבור ומתיישבת עם אינטרס חברתי רחב. שנית, מבחינת העבריין, השיקום המוצלח פותח בפניו אופקי חיים חדשים, ולראשונה עולה תקווה כי יוכל לפנות לדרך חיים בונה, שבה יוכל להשתלב באורח חיים יציב וקונסטרוקטיבי. ושלישית, מבחינת שרותי השיקום והרווחה, חשוב לטעת את התודעה כי יש טעם ותוחלת בהשקעת משאבים חומריים ואנושיים בפעולות שיקום... בנסיבות האמורות הצורך לשמר את תוצאות שיקומו של המערער בשל מיגוון ההיבטים האמורים עשוי להכריע אף את שיקולי הענישה המסורתיים- הגמול וההרתעה: עם זאת, יש לשלב את השיקולים הנוגדים בענישה לנוסחה מאוזנת ומידתית שתייחס את המשקל היחסי הראוי למגוון השיקולים וההיבטים מבחינת אינטרס הציבור ואינטרס הפרט כאחד...

הצורך בענישה הרתעתית כתגובה להרשעות בעבירות סמים חמורות ובעבירות נוספות, על רקע עבר פלילי עשיר ביותר, כנגד האינטרס הציבורי והאינדיבידואלי המצדיק מתן משקל לשיקומו של המערער, ושימור הישגי השיקום ככל הניתן. בגידרו של שיקול זה נראה לי כי האיזון הראוי יושג במקרה מיוחד זה בדרך של שילוב יסודות ענישה שיהא בהם מרכיב ענישה שיקומית מצד אחד, ומן הצד האחר, יישמר הערך ההרתעתי של אותה ענישה באם יכשל המערער בדרך, ויחזור לעבור עבירות נוספות. שילוב זה של מתן חיזוק לדרך השיקומית בד בבד עם שימור הערך המרתיע של העונש, ישיג בנסיבות מיוחדות אלה את היעד הראוי."

השאלה היחידה שיש לשאול אם כן במקרה שלפני הינה אם קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתה מהמתחם העונשי הראוי והימנעות ממאסר כהמלצת שרות המבחן וכבקשת הסניגורית. כאמור מדובר בהחזקה של קנבוס לצריכה עצמית, וכמות לא גדולה של קוקאין אף על פי החוק קיימת חזקה שהכמות היא מסחרית מכמות של 0.3 גרם ואילך.

למעט החזקה, אין ראיה שעסק בסחר, והוא עצמו הודה כי עושה שימוש בקנבוס בשל הכאבים העזים מהם סובל ברגלו. מדובר במי שכבר נדון לתקופת מאסר ארוכה בעבר, אשר היום, כפי הנראה לראשונה, החל לשתף פעולה באופן ממשי בהליך טיפולי.

לשאלת בית המשפט, הסכימה הסניגורית כי אם לא יגזר דינו למאסר יבצע של"צ לתקופה ארוכה מהמומלץ.

בנסיבות כאמור ובעיקר בשל השוני שחל בעמדתו של הנאשם ומחויבותו להליך טיפולי, מצאתי בנסיבות אלה לחרוג לקולא מהמתחם העונשי הראוי ולהימנע לחלוטין ממאסר אולם אאזן זאת בהיקף שעות של"צ גדול מהמומלץ, בקנס כספי, ענישה מרתיעה ממשית ופסילה, שכן לא יעלה על הדעת שאדם המכור לסמים, שטרם השלים הליך טיפולי, ישוב

ויאחוז בהגה ויסקן עצמו ויתר המשתמשים בדרך.

לאור כל האמור אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מסוג פשע על פקודת הסמים המסוכנים.

2. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מסוג עוון על פקודת הסמים המסוכנים ונהיגה בזמן פסילה.

3 קנס בסך 2,000 ₪, שיקוזז מהפיקדון או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 4 תשלומים שווים ורצופים החל מה 10.11.14.

אם לא ישלם אחד מן התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

4 הנאשם יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

5. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.

מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים.

6. 300 שעות שירות לתועלת הציבור במתנ"ס י"א באשדוד, בהיקף שלא יפחת מ- 6 שעות שבועיות בפיקוח שירות המבחן.

במידה ויש צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח על כך לביהמ"ש.

מוסבר לנאשם כי אם לא יבצע עבודות השל"צ במלואן, ניתן יהיה להפקיע הצו, ולשוב ולגזור את דינו לרכיבי ענישה נוספים.

7. בהתאם לסעיף 37 א לפקודת הסמים המסוכנים, אני מורה על פסילת הנאשם

מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים מהיום ולכן יפקיד רישיונו לצורך חישוב תקופת הפסילה.

עמוד 7

הפסילה תחל מהיום ותוקצב עם ההפקדה.

מוסברת לנאשם חומרת העבירה של נהיגה בפסילה.

8. יחולט סכום של 6,000 ₪ מהכסף שנתפס בביתו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום כ"ז תשרי תשע"ה, 21/10/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

צו

הסם יושמד.

ניתנה והודעה היום כ"ז תשרי תשע"ה, 21/10/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מתקנת גזר דין

בטרם קמתי מכסאי גזה"ד יתוקן, ברכיב הקנס והפסילה.

עמוד 8

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון, שהוצג בבית משפט ביום 22.10.13, על פיו כתב האישום תוקן ונדחה לקבלת תסקיר ללא הסכמה עונשית. הוא הורשע בכך שביום 24.6.13, סמוך לשעה 20:00, החזיק ברכב סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 16.25 גרם נטו שלא לצריכתו העצמית ובחיפוש בביתו נמצא מחזיק שלא לצריכה עצמית, בכוס פלסטיק מעל כיוור במטבח, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1.6489 גרם נטו. במהלך החיפוש גם נמצא מחזיק בחדר השינה סכום כסף בסך 29,000 ₪ ובכיס מכנסיו החזיק סכום של 2,970 ₪. הוסכם כי מתוך סכום הכסף שנתפס בביתו, סכום של 6,000 ₪ יחולט לטובת אוצר המדינה והיתרה תושב לו, כמו-כן הוסכם כי התנאים המגבילים יוקלו באופן שיוכל לצאת לעבוד.

נתקבלו מספר תסקירים בעניינו כמפורט:

בתסקיר שהוגש ב- 12.2.14 צוין, כי הוא בן 38, יליד אוקראינה, שעלה ארצה בשנת 1989, רווק ואב לשני ילדים בני 11 ו-13. הוא סובל מבעיות בריאות ברגלו בעקבות תאונת עבודה לפני שנתיים. הנאשם השלים 9 שנות לימוד בלבד ובגיל 9 עזב את בית אמו והחל להשתמש בסם באופן מזדמן, להערכת שרות המבחן כאמצעי לתחושת קבלה וביסוס מעמדו החברתי. מניעים אלו עומדים ברקע השימוש המתמשך בסם.

הוא לא גויס לצבא על רקע אי התאמה ובגיל 20 נישא בנישואים אזרחיים והשתלב בעבודה במכון ליווי. לכשנעצר בשנת 2002 הופנה לשרות המבחן שהתרשמו כי פעל מתוך תחושה של מלכוד וחוסר אונים ונידון ל- 5 שנות מאסר והשתחרר ברישיון בשנת 2005.

בשנת 2011 שוב הופנה לשרות המבחן ותיאר מצוקה כלכלית ברקע ביצוע העבירות וקושי לשלם מזונות ילדיו ונדון למאסר בעבודות שרות. הם התרשמו שעבר העבירות על רקע חשיבה קונקרטיט ואינטרסנטית להשגת רווח מידי מבלי ששקל באופן עמוק ההשלכות, דפוס חשיבה המתעצם במצב של חוסר אונים ומצוקה. הוא נדון ב- 2012 שוב למאסר בעבודות שרות, שבאותו מועד טרם סיימן.

מעצרו בתיק זה לווה בתחושת תסכול בשל ניסיונו לשקם חייו ולשמש דמות אב חיובית לילדיו והוא הופנה לוועדת קבלה לתחנה לנפגעי סמים כדי לבחון התאמתו. הוא שלל בפני הוועדה נזקקות טיפולית ותאר צורך לקבל אישור לקבלת גראס רפואי להקלה בכאבים ברגלו. ביטא חוסר מוטיבציה לקבל סיוע נפשי ולכן נמצא לא מתאים לטיפול.

באשר לעבירות נשוא תיק זה, שרות המבחן התרשם כי לוקח אחריות אך שולל תלות בסם וטוען שמאז המעצר הפסיק להשתמש בסמים ובמקום זאת מקבל טיפול תרופתי ושולל לכן צורך בקבלת טיפול בתחום הסמים. שרות המבחן התרשמו כי הוא בעל מערכת ערכים לקויה, בלתי מגובשת ובשלה, גבולות פנימיים מטושטשים וקושי בהפנמת גבולות חיצוניים ונורמות החוק, המשתייך לסביבה חברתית המתאפיינת בהתנהגות שולית חסרת יציבות, אך לצד זאת, מתפקד כאב מסור ואחראי ובעל תמיכה משפחתית המהווים גורם מחזק.

בשל אי הכרתו בנזקקות טיפולית הם לא באו בהמלצה טיפולית, ובאשר לעונש, סברו שמאסר ואפילו בעבודות שרות יהיה בעל השפעה שלילית ויגרום לרגרסיה המהווה גורם לסיכון למעורבות חוזרת בפלילים. הם סברו כי יש מקום להמליץ על של"צ אולם הואיל ועדיין נשא מאסר בעבודות שרות סברו שלא יעמוד בכך ולכן המליצו על עונש מרתיע בלבד. הדיון נדחה ובתסקיר הנוסף צוין כי למרות שהוא עדיין סבור שאין נזקקות טיפולית הם התרשמו שיש נכונות לבחון דפוסי חשיבתו והתנהגותו המכשילים לצורכי זיהוי מצבי סיכון ומצוקה וכן לרכוש כלים רגשיים וקוגניטיביים שסייעו בהתמודדות בונה במצבי לחץ ומשבר, לצורך הפחתת סיכון, לכן סברו כי ניתן לנצל ההליך המשפטי לצורך שילובו בהליך

טיפול קצר טווח שבמסגרתו ישתלב בשיחות פרטניות תוך איסוף דגימות שתן, אך חזרו על המלצתם הקודמת ובקשו להוסיף לכך צו מבחן.

בתסקיר האחרון שהוגש בתאריך 21.9.14 צוין כי הוא מגיע לשיחות הפרטניות ומביע יכולת רגשית וקוגניטיבית וכן בחינת דפוסיו המכשילים ורכישת דרכי התמודדות מקדמות במצבי לחץ תוך שבוחן המחיר שהוא משלם בגין מעורבותו בפלילים ושימוש בסם. כמו-כן השלים המאסר בעבודות שרות ולכן הביע נכונות לבצע של"צ.

שתי בדיקות שתן שמסר נמצאו נקיות ולכן בנוסף להמלצות הקודמות בקשו להוסיף צו של"צ בהיקף של 140 שעות.

נתקבלה חוות דעת ממונה שהוא נמצא כשיר לשאת את המאסר בעבודות שרות במתנ"ס י"א באשדוד. בחוות הדעת צוין כי לא היו בעיות התנהגות חמורות בעת שביצע בעבר עבודות שירות.

התביעה עותרת למאסר שלא יפחת מ- 6 חודשים בעבודות שרות בעוד הסניגורית מבקשת לאמץ את המלצת שרות המבחן ולהימנע לחלוטין ממאסר. לטענתה, היה עצור אך שוחרר בבית משפט מחוזי בערר ושהה בתנאי מעצר בית מלא 5 חודשים ורק במאי 2014 בוטלו התנאים. היא שבה והדגישה שנפצע בתאונת עבודה לאחר שנפל מגובה רב וסובל כל העת מכאבים.

בשנים האחרונות פחתה מעורבותו בפלילים כדי לשמש אב לילדיו חזר בו מהתנגדותו לכך ומוכן להשתלב בהליך טיפולי וכבר נדון בעבר לשני גזרי דין בהם נדון ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שרות וכי במהלך תקופה זו התקשה לפרנס את משפחתו. לטענת הסניגורית מדובר לא בכמות גדולה של סם והסם לא היה מחולק למנות. בחלקו החזיק לצריכה עצמית.

לחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות החל משנת 1999 עת נדון בגין עבירת החזקת סם לצריכה עצמית; המשך בעבירות חמורות של החזקת נשק ופציעה עם הנשק וכן חיים על רווחי זונה וקבלת רכוש שהושג בעוון בגינן נדון לשש שנות מאסר שבערעור הוקל כאמור לחמש שנות מאסר; המשך בעבירות רכוש כולל התפרצויות וגניבות, עבירות אלימות, החזקת סכין ועוד, בגינן בתי המשפט הקלו עימו מאד והסתפקו בתקופות מאסר קצרות אותן נשא בעבודות שרות. העבירות האחרונות מיום 28.2.09.

הסניגורית הוסיפה טיעונים בכתב ובהן ציינה כי לאחר חילוט 6,000 ₪ בהסכמה יתקשה לעמוד בתשלום קנס נוסף, כמו-כן התייחסה למצב הכלכלי הקשה וכן שפתוחים נגדו תיקי הוצל"פ רבים וכי הכסף שנמצא בביתו כסף שקיבל מהוריו וכסף שהצליח לחסוך וכן גם המאשימה הסכימה כי הכסף יושב לו ברובו.

באשר לעתירה לפסול אותו מלנהוג כי הוא נזקק לרישיון הנהיגה לצרכי פרנסה וכי אין לחובתו הרשעות תעבורה למעט חנייה. באשר למתחם העונשי הראוי בשל החזקת סם שאינו לצריכה עצמית מפנה לגזרי דין של מותב זה וכן של כב' השופטת שלו.

בת.פ 21126-09-11 מיום 16.10.13 בעניינו של גטו סת, אליו מפנה הסניגורית, ציינתי כי הערך החברתי המוגן בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית וסחר בו החובה להגן על בריאותו ועל שלומו ולמנוע נזקים לחברה הנגרמים מתופעת ההתמכרות לחומרים משני תודעה המביאים למעשי עבירה נוספים לצורך השבעת הרעב הבלתי

נדלה לסן וכן הסכנה הנשקפת מכל מי שמהווה חוליה בשרשרת הפצת הסם.

למרות זאת, באותו עניין חרגתי מהמתחם לצרכי שיקום שכן היה מדובר בבחור צעיר, שעלה לבדו מארה"ב, בעל השכלה אקדמית ויכולות אך סבל מקשיים רגשיים אשר נקלט בקהילה טיפולית והשלים הליך טיפולי ממושך ולאחר מכן המשיך במקום עבודתו ולקח על עצמו אחריות באופן מרשים תוך הפנמת הכלים שרכש בטיפול והתכנים.

בנסיבות אלה הסתפקתי ב - 5 חודשי מאסר בעבודות שרות יחד עם עונשים מרתיעים ופסילה לשנה וכמו-כן הושם בפיקוח שרות המבחן למשך שנה.

אף התביעה סברה שמדובר במקרה חריג למרות שהיה מדובר בעבירות חמורות יותר: לא רק החזקת כמות גדולה מאוד של סם מסוכן אלא גם סחר בו.

גם בת.פ 57216-11-12 בעניינו של חיים אלפסי אליו הפנתה הסנגורית ציינתי כי יש מקום להפחית מהמתחם העונשי הראוי כשבאותו עניין היה מדובר בעבירה של סיוע בסחר. התביעה טענה למתחם עונשי הנע בין 8 ל- 18 חודשים, דהיינו בגין סיוע מדובר במתחם שבין 4 ל- 9 חודשים הסתפקתי במאסר של 2.5 חודשים שהוחפפה לתקופת המעצר יחד עם צו מבחן וענישה מרתיעה.

ב- ת.פ 31774-08-12 **מדינת ישראל נ' יוסף עמר** הורשע הנאשם בעבירות של תווך והחזקת סם שלא לצריכה עצמית, 136 גרם חשיש. עברו של הנאשם היה נקי ובמסגרת ההסדר נדחה לקבלת תסקיר לבחון לבקשת הסניגור שאלת ההרשעה והתביעה הודיעה כי אם שרות המבחן יבוא בהמלצה טיפולית יסתפקו בעבודות שירות. כב' השופטת שלו הסתפקה בעונש מרתיע, קנס גבוה, של"צ בהיקף של 300 שעות ופסילה למשך 3 חודשים, ללא מאסר כלל.

באשר למדיניות העונשית שנקבעה על ידי ביהמ"ש העליון, כפי שזו באה לידי ביטוי בע"פ 966/94, אלי אמזלג נ' מד"י, (ת"ק על' 95 (4) עמ' 176, 184), צויין כי:

"ככלל, ראוי ליתן לאדם צעיר, המבקש לשנות את אורח חייו, את ההזדמנות לזנוח את העיסוק בסמים ולשקם את חייו.

ברם, כנגד השיקול האישי, עומד במקרה דנן שיקול ההרתעתיות כשלצידו הגורם החינוכי. נגע הסמים אוכל באוכלוסיה שלנו בכל פה; והחברה הכריזה מלחמת חורמה, ומצפה שהעונשים שייגזרו ע"י בתי המשפט בשל עבירות סמים, ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע.

עונש הולם למחזיקי סמים, שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לפגוע בהכרת הכל את החומרה היתרה שאנו מייחסים להפצת הסמים ולהרתיע עבריינים בכח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו, ניתן להשיג רק ע"י הטלת עונשים חמורים; ולעניות דעתי - השיקולים האישיים של שיקום העבריין חייבים לסגת מפני השיקולים של טובת הכלל".

בברע"פ 6794/05 **שמעון טובול נ' מד"י**, נדון הנאשם בביהמ"ש השלום בעבירה של סחר בסם מסוכן, החזקת סם שלא לצריכה עצמית והכשלת שוטר. ביהמ"ש הטיל עליו 24 חודשי מאסר בפועל, כולל הפעלה של תנאי, למרות המלצת שרות המבחן להימנע ממאסר בשל הליך הגמילה שעבר. ביהמ"ש ציין כי במאזן בין האינטרס הציבורי מחד

ואינטרס המבקש בהמשך שיקומו, אינטרס הציבור גובר. כב' השופט ג'ובראן דחה הבקשה. וכדבריו:

"אמונתו של המבקש בכך שביהמ"ש ימנע מלגזור עליו תקופת מאסר בפועל, באם יצעד בנתיב השיקומי שהותווה לו, אינה יכולה לעמוד לו אל מול אינטרס הציבור שבנשיאתו באחריות למעשיו.

יש לקוות, כי המבקש לא יזנח הדרך המבורכת אליה פנה, וימשיך לצעוד בה גם למרות האמור".

ברע"פ 5214/08, **טל בן אהרון נ' מדינת ישראל**, המבקש נדון בגין עבירת סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית, קנבוס במשקל העולה על 52 ק"ג בתוך 5 שקים, וכן עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. שרות המבחן המליצו לבטל את ההרשעה ולהסתפק בשל"צ. ביהמ"ש דחה ההמלצה וגזר דינו ל-12 חודשי מאסר, תוך העדפת האינטרס הציבורי על פני השיקום. ביהמ"ש המחוזי נעתר חלקית לערעור וצמצם התקופה ל-8 חודשים. כבוד השופט ג'ובראן דחה הבקשה אזכר את ברע"פ 11609/04, מותנה נגד מדינת ישראל, שם נקבע כי:

"דבר אחרון נזכיר ונזכור כי המבקש הורשע בסיוע להספקת סם וסיוע להחזקת סם. גם אם היה לא יותר מאשר זנב לאריות, הרי שבסיוע אותו הגיש לסוחרי הסמים שימש המבקש- ביודעין- חוליה חיונית בשרשרת ההפצה של הסם. מספקי הסמים, מפיצייהם וכל המסייעים להם אנשים מסוכנים הם לסביבה ולקהילה, וכבר בע"פ 284/79 מדינת ישראל נגד רוימי ואח' (פ"ד ל"ד (3) 527,529) ציין ביהמ"ש כי "אלמלא המפיצים את הסם לקהל הצרכנים- לא היו סיטונאי הסם יכולים לעסוק במלאכתם הבזויה". כך הוחמרה הענישה לא רק של מפיצי הסם, אלא גם של הסייענים והבלדרים המאפשרים את ביצוע העברות."

המתחם העונשי שנקבע על ידי הינו מאסר בין 10 ל-18 חודשים בעבירה של סחר בסם מסוכן או החזקה בו למטרת סחר, כל מקרה על פי נסיבותיו בגין עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, המתחם ינוע בין אי הרשעה לבין מאסר בעבודות שירות, כל מקרה על פי נסיבותיו.

כידוע על פי תיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז 1977- רשאי בית משפט לחרוג מהעונש ההולם בשל שיקולי שיקום ואם מדובר בעבירות בעלות חומרה יתרה, ניתן לעשות כן אך ורק בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן שתפורטנה בגזר הדין בפסקי הדין הנ"ל, מצאתי שקיימות נסיבות שכאלה שהצדיקו לחרוג באופן ניכר מהמתחם העונשי הראוי.

ברע"פ 8092/04, **ישראל חביב נ' מדינת ישראל**, היה מדובר ב-4 עבירות של סחר בסמים מול סוכן משטרתי וכן בהחזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי מסוג קנבוס במשקלים גדולים מאד וכן צירף והודה באישום של החזקת סכין וכן בעברות זיוף, שימוש במסמך מזויף והתחזות לאחר.

ביהמ"ש המחוזי גזר דינו ל-40 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 8 חודשי מאסר על תנאי וכן קנס בסך 30,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. כמו כן הפנו את שב"ס להמלצת שרות המבחן לפיה ראוי לאפשר לנאשם להשלים הליך הגמילה מסמים.

ביהמ"ש העליון קיבל הערעור וביטל עונש המאסר בפועל שהוטל עליו, ודן אותו לצו מבחן טהור למשך 18 חודשים, של"צ בהיקף של 600 שעות, מאסר מותנה של 8 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות מסוג פשע, וקנס כספי

בשיעור של 10,000 ₪.

ביהמ"ש העליון קבע כי :

"מאמצי השיקום שהושקעו במערער, ותוצאותיה של השקעה זו הינם מרשימים במיוחד... הוא נמשך מאז 2003, ולקחו בו חלק גורמים טיפוליים שהשקיעו את מיטב כוחם ומיומנותם המקצועית ביעד השיקומי המורכב הזה. נראה כי מטרת השיקום הגשימה עצמה... על שום נדירותו וייחודו, בולט הצורך לתת לו משקל נכבד במסגרת שיקולי הענישה, וזאת מכמה בחינות: ראשית, מבחינת האינטרס הציבורי בהגנה על שלום הציבור ובטחונו, שיקומו של עבריין מועד תורם לקיומה של ציפייה כי לא יחזור לעולם הפשע. ציפייה זו מקדמת את טובת הציבור ומתיישבת עם אינטרס חברתי רחב. שנית, מבחינת העבריין, השיקום המוצלח פותח בפניו אופקי חיים חדשים, ולראשונה עולה תקווה כי יוכל לפנות לדרך חיים בונה, שבה יוכל להשתלב באורח חיים יציב וקונסטרוקטיבי. ושלישית, מבחינת שרותי השיקום והרווחה, חשוב לטעת את התודעה כי יש טעם ותוחלת בהשקעת משאבים חומריים ואנושיים בפעולות שיקום... בנסיבות האמורות הצורך לשמר את תוצאות שיקומו של המערער בשל מיגוון ההיבטים האמורים עשוי להכריע אף את שיקולי הענישה המסורתיים- הגמול וההרתעה: עם זאת, יש לשלב את השיקולים הנוגדים בענישה לנוסחה מאוזנת ומידתית שתייחס את המשקל היחסי הראוי למגוון השיקולים וההיבטים מבחינת אינטרס הציבור ואינטרס הפרט כאחד...

הצורך בענישה הרתעתית כתגובה להרשעות בעבירות סמים חמורות ובעבירות נוספות, על רקע עבר פלילי עשיר ביותר, כנגד האינטרס הציבורי והאינדיבידואלי המצדיק מתן משקל לשיקומו של המערער, ושימור הישגי השיקום ככל הניתן. בגידרו של שיקול זה נראה לי כי האיזון הראוי יושג במקרה מיוחד זה בדרך של שילוב יסודות ענישה שיהא בהם מרכיב ענישה שיקומית מצד אחד, ומן הצד האחר, יישמר הערך הרתעתי של אותה ענישה באם יכשל המערער בדרך, ויחזור לעבור עבירות נוספות. שילוב זה של מתן חיזוק לדרך השיקומית בד בבד עם שימור הערך המרתיע של העונש, ישיג בנסיבות מיוחדות אלה את היעד הראוי."

השאלה היחידה שיש לשאול אם כן במקרה שלפני הינה אם קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתה מהמתחם העונשי הראוי והימנעות ממאסר כהמלצת שרות המבחן וכבקשת הסניגורית. כאמור מדובר בהחזקה של קנבוס לצריכה עצמית, וכמות לא גדולה של קוקאין אף על פי החוק קיימת חזקה שהכמות היא מסחרית מכמות של 0.3 גרם ואילך.

למעט החזקה, אין ראיה שעסק בסחר, והוא עצמו הודה כי עושה שימוש בקנבוס בשל הכאבים העזים מהם סובל ברגלו. מדובר במי שכבר נדון לתקופת מאסר ארוכה בעבר, אשר היום, כפי הנראה לראשונה, החל לשתף פעולה באופן ממשי בהליך טיפולי.

לשאלת בית המשפט, הסכימה הסניגורית כי אם לא יגזר דינו למאסר יבצע של"צ לתקופה ארוכה מהמומלץ.

בנסיבות כאמור ובעיקר בשל השוני שחל בעמדתו של הנאשם ומחויבותו להליך טיפולי, מצאתי בנסיבות אלה לחרוג לקולא מהמתחם העונשי הראוי ולהימנע לחלוטין ממאסר אולם אאזן זאת בהיקף שעות של"צ גדול מהמומלץ, בקנס כספי, ענישה מרתיעה ממשית ופסילה, שכן לא יעלה על הדעת שאדם המכור לסמים, שטרם השלים הליך טיפולי, ישוב ויאחז בהגה ויסכן עצמו ויתר המשתמשים בדרך.

לאור כל האמור אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מסוג פשע על פקודת הסמים המסוכנים.
2. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מסוג עוון על פקודת הסמים המסוכנים.
- 3 קנס בסך 10,000 ₪, שיקוזז מהפיקדון.
- 4 הנאשם יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.
אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.
5. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.
לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.
מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים.
6. 300 שעות שירות לתועלת הציבור במתנ"ס י"א באשדוד, בהיקף שלא יפחת מ - 6 שעות שבועיות בפיקוח שירות המבחן.
במידה ויש צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח על כך לביהמ"ש.
מוסבר לנאשם כי אם לא יבצע עבודות השל"צ במלואן, ניתן יהיה להפקיע הצו, ולשוב ולגזור את דינו לרכיבי ענישה נוספים.
- 7 הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים וזאת על תנאי שלא יעבור העבירות בהן הורשע ו/או עבירות מהתוספת הראשונה ו/או השנייה לפקודת התעבורה כולל נהיגה בזמן פסילה במשך שנתיים.
8. יחולט סכום של 6,000 ₪ מהכסף שנתפס בביתו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

עמוד 14

ניתנה והודעה היום כ"ז תשרי תשע"ה, 21/10/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה